

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 58.461 van 6 maart 1996
in de zaak A. 65.403/IV-15.336.**

In zake : 1. Charles VAN GAEVEREN,
2. SAELENS,
die woonplaats kiezen bij
Advocaten J. GHYSELS, P. FLAMEY, E. EMPEREUR
en J. BLANCHE,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Aarlenstraat 25

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door
de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaten E. RYCKBOST en B. BRONDERS,
kantoor houdende te OOSTENDE,
E. Beernaertstraat 80.

D E R A A D V A N S T A T E , I V e K A M E R ,

Gezien het verzoekschrift dat
Charles VAN GAEVEREN en zijn echtgenote SAELENS op
4 september 1995 hebben ingediend om de schorsing te
vorderen van de tenuitvoerlegging van het besluit van
22 mei 1995 van de Vlaamse minister van Leefmilieu en
Huisvesting tot onteigening bij hoogdringende omstandig-
heden ten algemenen nutte van slikken en schorren van
Schelde en Durme in de gemeenten Antwerpen, Zwijndrecht,
Bornem, Beveren, Temse, Dendermonde, Hamme en
Waasmunster;

Gelet op de wetten op de Raad van State,
gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de ar-
tikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door
Auditeur G. DEBERSAQUES;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
partijen;

Gelet op de beschikking van 23 januari 1996
waarbij de terechtzitting bepaald wordt op
13 februari 1996;

Gehoord het verslag van Staatsraad
M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat
J. GHYSELS, die verschijnt voor verzoekers, en van
Advocaat B. BRONDERS, die verschijnt voor de verwerende
partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur
G. DEBERSAQUES;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari
1973;

Overwegende dat verzoekers eigenaar zijn van
buitendijkse percelen met een oppervlakte van 37,66 ha,
waarvoor het bestreden besluit aan het Vlaamse Gewest
machtiging verleent om met het oog op de oprichting van
een staatsnatuurreservaat tot onteigening ervan over te
gaan; dat uit de bij het besluit gevoegde onteigenings-
plannen blijkt dat die gronden als bestemming hebben :
bouwland, bos, poel, weg, woeste grond, dijk, sloot,
hooiland en aanspoeling, en dat zij blijkens het bij
koninklijk besluit van 15 oktober 1975 goedgekeurde
gewestplan Dendermonde gelegen zijn in een natuurge-
bied;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat verzoekers het moeilijk te herstellen ernstig nadeel als volgt uiteenzetten :

"Indien het bestreden onteigeningsbesluit niet geschorst zou worden door Uw Raad en verzoekers een uitspraak over het annulatieberoep dienen af te wachten, kan tegenpartij op uiterst snelle wijze van de eigendomsberoving een feit maken.

Wanneer de onteigenaar de gerechtelijke onteigeningsprocedure voor de Vrederechter aanvat, dreigen verzoekers op zeer korte termijn hun eigendom te verliezen. De Vrederechter dient inderdaad binnen de 48 uren na de verschijning ter plaatse te beschikken over de onteigeningsvordering (Art. 7 van de wet van 26 juli 1962). Tussen de neerlegging van het verzoekschrift tot onteigening en het provisioneel vonnis van de Vrederechter verlopen uiterlijk 23 dagen, en deze termijn kan feitelijk zelfs tot 9 dagen beperkt zijn (Art. 4 tot 7 van de wet van 26 juli 1962).

De afwezigheid van schorsingsprocedure zou verzoekers dan ook blootstellen aan een ernstig nadeel, zijnde de eigendomsberoving van ongeveer 25 hectare grond. Dit nadeel is zeer moeilijk te herstellen wegens de tussentijdse uitvoering van het onteigeningsvonnis. De onteigeningsvergoeding die er desgevallend zal betaald worden is niet bij machte om het door verzoekers geleden nadeel te herstellen, nu een aaneengesloten terrein van ongeveer 25 hectare in Vlaanderen onvindbaar en uniek is.

Het annulatieberoep alleen kan, daar het niet schorsend is, niet verhinderen dat de Minister de onteigening vordert voor de Vrederechter.

Een latere vernietiging van het machtigingsbesluit alleen (zonder schorsing) kan verzoekers geen heil brengen, nu deze niet van aard is om de inmiddels doorgevoerde eigendomsoverdracht in se teniet te doen.

Al de tijd dat verzoekers hun eigendom niet hebben kunnen gebruiken is niet vatbaar voor een definitieve a posteriori begroting.
...";

dat zij nog verwijzen naar 's Raads arresten nr. 43.456, n.v. LEIEBOS en G. VANDOORNE, van 24 juni 1993, nr. 46.580, VERGAUWE, van 22 maart 1994, en nr. 45.215, n.v. IMMOGROEP JOYE, van 9 december 1993;

Overwegende dat de verwerende partij onder meer opmerkt dat "wanneer er al sprake zou zijn van een aangesloten terrein dit volledig te wijten is aan de illegale werken die door verzoekende partijen in het betrokken gebied zijn uitgevoerd, waarvan opsomming wordt gedaan in stuk 10 van het administratief dossier";

Overwegende dat het enig concreet gegeven waarmede verzoekers de Raad trachten te overtuigen van het moeilijk te herstellen ernstig karakter van het nadeel, is dat het gaat om ongeveer 25 hectare grond die een aaneengesloten stuk vormt, wat "in Vlaanderen onvindbaar en uniek is";

Overwegende dat stuk 10 van het administratief dossier een opsomming bevat van niet minder dan 24 processen-verbaal lastens eerste verzoeker opgesteld wegens bouwmisdrijven en miskenning van de bepalingen betreffende natuurgebieden met wetenschappelijke waarde of natuurreservaat, die alle betrekking hebben op het betrokken gebied; dat meerdere processen-verbaal gewag maken van onder meer "ontbossen en aanmerkelijk wijzigen van het bodemreliëf zonder vergunning" en dat eveneens sprake is van onder meer het dempen van grachten en het aanleggen van een berm; dat die aantijgingen, die overigens door verzoekers niet zijn ontkend, er inderdaad op wijzen dat zo er sprake is van "een aangesloten terrein van ongeveer 25 hectare (dat) in Vlaanderen

onvindbaar en uniek is", dat mede te danken is aan illegale werken door eerste verzoeker uitgevoerd; dat, daarenboven, in het proces-verbaal 27/W van 7 januari 1992 eerste verzoeker wordt aangewreven : "inbreuk decreet dd. 2.07.81 inzake illegaal storten van landbouwafval"; dat alzo eerste verzoeker in de praktijk weinig blijkt heeft gegeven van respect voor het unieke karakter van het betrokken natuurgebied; dat dienvolgens de Raad van State bij de beoordeling van de ernst van het nadeel geen acht slaat op het "uniek" aaneengesloten karakter van het betrokken gebied;

Overwegende dat nu verzoekers in hun verzoekschrift geen andere concrete gegevens aanbrengen die aantonen dat de betrokken gronden voor hen een waarde hebben die het louter financiële overstijgt en waarvan het verlies niet kan worden goedge maakt door de in artikel 16 van de gecoördineerde Grondwet voorgeschreven voorafgaande billijke schadeloosstelling, de vordering moet worden verworpen,

B E S L U I T :

Enig artikel.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zes maart 1900 zesennegentig, door de IVe kamer, die was samengesteld uit :

de H.	J. BORRET,	kamervoorzitter,
Mevr.	M.-R. BRACKE,	staatsraad,
de H.	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
Mevr.	S. VAN AELST,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VAN AELST.

J. BORRET.